

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Udrag fra Viggo Drewsen [Minderune]

Citation: Drachmann, Holger: "Samlede poetiske Skrifter", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 344. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann12tom-shoot-idm140026786899664/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

at de skulde stifte Krig og Ufred,
men selv elskede at sidde hjemme,
flittig, ubemærket,
og stifte Fred og gøre godt! —

Kan hændes det er gaaet mange,
som det gik mig:
Jeg kom hjem til Børnene
i den triste Skumring;
de sad ved deres Legetøj,
og jeg fortalte dem:

Gamle Hegel er død!
Da listede de sig, en efter en,
stille bort fra deres Leg,
og de hviskede dæmpet: Ak, er han død!
Han var saadan en god Mand!

Gamle Ven! Raadgiver og Ven for mangfoldige —
halvvejs en Fader for mig:
Kan Du ønske Dig en bedre Mindetavle
end Børnenes Ord!

VIGGO DREWSSEN

Og vi skulde gaaet — saa tænkte jeg, Ven,
her i de løvfældte Skove
og gransket Filosofens Spor
ved den evig grublende Vove!

Du prøvede Ven, du rolige Mand,
mildt dømmende, hærdbrede Kæmpe —
ser jeg nu for mig din Riddergestalt,
min Taare jeg kan ikke dæmpe.

Dør! — det er Graaden, som skæmmer en Mand:
Du ynded jo aldrig en „Scene“,
men Øjet, som smilet ad sligt, det er slukt —
jeg gaar her ved Stranden alene!

De løv-fældte Skove gav fattig Blomst,
den Krans vil jeg ikke Dig binde,
men her er min Sang til Bølgens Akkord
og Suset af Karttegats Vinde.